

Briselē, 5.12.2013.
COM(2013) 860 final

2013/0416 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par makrofinansiālo palīdzību Tunisijas Republikai

{SWD(2013) 498 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Tunisijas ekonomiku ir negatīvi ietekmējuši iekšējie nemieri, kas sākās pēc 2011. gada revolūcijas, reģionālā nestabilitāte (it īpaši karš Lībijā) un nelabvēlīga ekonomiskā situācija pasaulē, jo īpaši eurozonā, ar kuru Tunisija uztur ciešus tirdzniecības un finanšu sakarus. 2011. gadā ekonomikā bija lejupslīde, un, neraugoties uz mērenu ekonomikas atlabšanu 2012. gadā, kad pieauga tūrisms un ārvalstu tiešie ieguldījumi (ĀTI) un aktivizējās saimnieciskā darbība, **makroekonomiskā situācija vēl aizvien ir ļoti nestabila**. Jo īpaši fiskālā situācija un maksājumu bilance ir būtiski pasliktinājušās, radot vajadzību pēc ievērojamiem finanšu resursiem.

Pēc tam, kad 2011. gada 14. janvārī tika gāzts prezidents *Ben Ali*, valsts vienlaikus veic nozīmīgus pasākumus, lai ieviestu demokrātiskus mehānismus, tostarp organizētu brīvas vēlēšanas un izveidotu Nacionālo konstitucionālo asambleju. Kaut arī politiskās pārejas process nav bijis bez grūtībām un nestabilitātes periodiem, paredzams, ka šā procesa rezultātā tiks apstiprināta jauna konstitūcija un 2014. gada pirmajā pusē tiks organizētas jaunas vēlēšanas.

Šajos apstākļos Tunisijas iestādes 2013. gada aprīļa vidū vienojās ar Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) pārstāvjiem par **rezerves vienošanos (SBA) 1,75 miljardu ASV dolāru apmērā** (tas atbilst 400 % no kvotas) **ar 24 mēnešu termiņu**; SVF valde šo vienošanos apstiprināja jūnijā. *SBA* mērķis ir atbalstīt valdības ekonomikas reformu programmu, samazināt ekonomisko nestabilitāti un sekmēt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi.

Šajā kontekstā Tunisijas valdība 2013. gada 28. augustā **lūdza Eiropas Savienībai makrofinansiālo palīdzību (MFP) 500 miljonu euro apmērā**, lūdzot piešķirt daļu no palīdzības dotācijas veidā (skatīt pieprasījuma vēstuli pielikumā). Eiropas Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu, ar ko Tunisijas Republikai piešķir makrofinansiālo palīdzību **maksimāli 250 miljonu euro apmērā**. Palīdzība tiktu piešķirta **vidēja termiņa aizdevumu** veidā, neparedzot dotācijas komponentu, jo Tunisija neizpilda atbilstības kritērijus par dotāciju izmantošanu MFP darbībās.

Ierosinātā ES MFP palīdzētu Tunisijai **segt daļu no savām SVF programmas kontekstā atlikušajām ārējā finansējuma vajadzībām 2014. un 2015. gadā, kuras saskaņā ar aplēsēm ir 3,0 miljardi ASV dolāru**. Makrofinansiālā palīdzība mazinātu maksājumu bilances un fiskālo īstermiņa nelīdzsvarotību ekonomikā, vienlaikus atbalstot korekciju un reformu programmu, kas saskaņota ar SVF un Pasaules Banku, kā arī reformas, par kurām gūta vienošanās atbilstoši ES budžeta atbalsta pasākumiem, jo īpaši valsts veidošanas līgumu „Atveseļošanas atbalsta programma” (*Programme d’Appui à la Relance, PAR*), ko daļēji finansē no ES *SPRING* programmas „Atbalsts partnerībai, reformām un iekļaujošai izaugsmei” (*Support for Partnership Reform and Inclusive Growth*) līdzekļiem.

Ierosinātā makrofinansiālā palīdzība atbilst G8 Dovelas augstākā līmeņa sanāksmē ierosinātās Partnerības iniciatīvas mērķiem un jaunās Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) ievirzēm. Tā būtu signāls citām reģiona valstīm, ka ES ir gatava ekonomisko grūtību brīžos atbalstīt valstis, kas uzsāk politiskas reformas.

Šajā kontekstā Komisija uzskata, ka ir ievēroti politiskie un ekonomiskie priekšnosacījumi MFP darbībai atbilstoši ierosinātajai summai un veidam.

- **Vispārīgais konteksts**

Pēc smagas lejupslīdes 2011. gadā, kad iekšzemē notikušo politisko nemieru un Lībijas konflikta rezultātā ekonomika saruka par 1,9 %, 2012. gadā, neraugoties uz nelabvēlīgu starptautisko un iekšējo ekonomisko situāciju, sākās mērena atlabšana, reālai **IKP izaugsmei** saskaņā ar aplēsēm pieaugot līdz 3,6 %; tam par iemeslu galvenokārt bija tūrisma un ATI plūsmu palielinājums. Neskatoties uz daudzsološo ražošanas aktivitātes pieaugumu un līdz 2013. gada vidum konstatēto tūrisma palielinājumu, ieilgušais politiskais strupceļš, mazāka nekā paredzēts izaugsme Eiropas Savienībā (kas ir Tunisijas svarīgākā tirdzniecības partnere) un jaunietekmes valstu tirgos, kā arī slikta raža ir palēninājuši ekonomikas aktivitāti. SVF nesēn pārskatīja savu prognozi par IKP izaugsmi 2013. gadā, samazinot to no 4 % līdz 3 %. Arī prognoze par izaugsmi 2014. gadā ir pārskatīta samazinājuma virzienā, proti, no 4,5 % līdz 3,7 %, un riski viennozīmīgi liecina par lejupvērstu tendenci, tādējādi atspoguļojot politisko situāciju valstī.

Bezdarbs joprojām rada nopietnas bažas, proti, 2013. gada jūnija beigās bezdarba līmenis bija 15,9 % salīdzinājumā ar 13,5 % pirms revolūcijas, īpaši augsts tas ir jauniešu un sieviešu vidū. Kopš 2012. gada sākuma ir konstatējams **inflācijas** spiediens, kura iemesls galvenokārt ir administratīvi regulējamo enerģijas cenu palielinājums un augstākas cenas par pārtiku. Tomēr līdz septembrim inflācija ir samazinājusies līdz 5,7 % (pamatinflācija līdz 4,4 %), un paredzams, ka tā paliks stabila aptuveni šajā līmenī.

2011. gadā un 2012. gada pirmajos mēnešos tika īstenota stimulējoša **monetārā politika**, lai reaģētu uz lielo potenciālā un faktiskā ražošanas apjoma starpību un samērā stabilo pamatinflāciju. Tomēr pēc tam, kad inflācijas pieaugums sāka paātrināties un ārējā un fiskālā bilance vēl vairāk pasliktinājās, Tunisijas Centrālā banka (*CBT*) veica dažus ierobežojošus pasākumus, kopš 2012. gada augusta palielinot savu procentu pamatlīkmi par 50 bāzes punktiem (līdz 4 %).

Attiecībā uz **publiskā sektora finansēm** SVF programmā bija paredzēta mērena fiskālā korekcija 2013. gadā, proti, bija plānots, ka fiskālais deficīts palielināsies līdz 7,3 % no IKP, kas visumā atspoguļo izmaksas par banku plānoto rekapitalizāciju un kavēto maksājumu atmaksu. Tomēr jaunākās tendences liecina, ka tad, ja netiktu veikti jauni pasākumi, būs ievērojama fiskālā novirze (tagad tiek prognozēts, ka, neveicot korektīvus pasākumus, deficīts sasniegs 8,4 % no IKP). Paredzams, ka šo fiskālā stāvokļa pasliktināšanos 2013. gadā – līdzīgi kā pagājušā gadā – daļēji izlīdzinās zemāks **valsts ieguldījumu** izpildes līmenis.

Attiecībā uz 2014. gadu SVF aicina īstenot papildu korekciju aptuveni 2 procentu punktu apmērā no IKP, lai tādējādi sasniegtu plānoto deficīta mērķi (6,4 % no IKP). Domājams, ka korektīvie pasākumi ietvers enerģijas tarifu pielāgošanu, vienlaikus izstrādājot mērķtiecīgāku sociālā nodrošinājuma tīklu, pastiprināti kontrolējot algu izdevumus publiskajā sektorā (kuri veido aptuveni 13 % no IKP un 60 % no ieņēmumiem), paaugstinot akcīzes nodokļus un pastiprinot pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot publiskā sektora izdevumu efektivitāti. Turklāt finanšu nozares rekapitalizācijai vajadzīgie līdzekļi būtu pareizi jānosaka tiesību aktos.

Vispārējās valdības parāds 2012. gadā saglabājās 44 % apmērā no IKP, taču paredzams, ka līdz šā gada beigām tas nedaudz palielināsies (līdz 45,3 % no IKP) un 2014. gadā sasniegs 49,5 % no IKP. Parādu apkalpošana saglabājas kontrolējamā līmenī, proti, 6 % apmērā no kopējiem budžeta izdevumiem.

Tas, ka 2012. gadā (neraugoties uz pieprasījuma samazinājumu pasaulē (jo īpaši Eiropas Savienībā) un ilgstoši augstām izejvielu cenām) atjaunojās izaugsme, veicināja **tekošā konta deficīta** pieaugumu līdz 8,1 % no IKP. 2013. gadā deficīts palielinājās vēl vairāk; jaunākās prognozes norāda uz pasliktinājumu aptuveni 8,3 % apmērā no IKP salīdzinājumā ar SFV

programmā noteikto mērķi, proti, 7,5 % no IKP. Turklāt ĀTI plūsmas līdz šim 2013. gadā ir bijušas aptuveni par 40 % mazākas, nekā SVF programmā sākotnēji paredzēts. Arī oficiālās palīdzības ietvaros saņemtie maksājumi ir krietni mazāki par plānoto. Šo finansējuma iztrūkumu rezultātā un sakarā ar to, ka tekošā konta deficīts bija lielāks par plānoto, Tunisijai 2013. gadā būs ievērojams maksājumu bilances deficīts (aptuveni 750 miljoni ASV dolāru), kaut arī iespējams aizdevums no Kataras varētu palīdzēt samazināt šo deficītu. SVF sagaida, ka šis iztrūkums tiks segts, pateicoties ārvalstu valūtas rezervju sarukumam par 600 miljoniem ASV dolāru salīdzinājumā ar sākotnējiem programmas mērķiem un turpmākam publiskā sektora ieguldījumu (kuros ir liels importa īpatsvars) samazinājumam.

Pēc tam, kad oficiālās ārvalstu valūtas rezerves 2012. gadā daļēji palielinājās, 2013. gada sākumā tās sāka strauji samazināties. 2013. gada oktobra beigās rezerves bija 6,9 miljardi ASV dolāru, t. i., segums bija nodrošināts tikai importa daudzumam, kas tiek ievests 104 dienu laikā. Paredzams, ka 2013. gada beigās rezerves būs 7,5 miljardi ASV dolāru – tas ir samazinājums par 1,1 miljardu ASV dolāru 2013. gadā salīdzinājumā ar sākotnēji plānoto mērķi šim gadam, t. i., palielinājumu par 400 miljoniem ASV dolāru. Tunisijas dināra nominālā faktiskā vērtība ir samazinājusies – par aptuveni 12 % kopš revolūcijas un par apmēram 6 % kopš 2013. gada sākuma.

2011. gada krīze negatīvi ietekmēja vairākas svarīgākās bankas, jo īpaši valsts īpašumā esošās bankas, kas bija vairāk pakļautas riskiem saistībā ar krīzes rezultātā smagi cietušo tūrisma nozari. Tāpēc Tunisijas Centrālā banka 2012. gadā ievērojamā apmērā nodrošināja likviditāti komercbankām, lai palīdzētu tām segt savas refinansēšanas vajadzības, kaut arī jau ir sākts pakāpeniski samazināt likvidu līdzekļu ielūdinājumus. Atbilstoši programmai, kas saskaņota ar SVF, iestādes plāno turpināt krīzes skarto banku rekapitalizāciju un atveseļošanu.

Papildus nepieciešamībai pārstrukturēt un stiprināt banku sistēmu citi svarīgi uzdevumi strukturālo reformu jomā ir šādi: samazināt bezdarbu, vienlaikus palielinot nodarbinātības rādītāju (jo īpaši sievietu vidū), samazināt ienākumu līmeņa un reģionālās atšķirības, samazināt pārmērīgo atkarību no piekrastes zonā atrodošās eksporta nozares ar zemu pievienoto vērtību un reformēt cenu subsīdiju neefektīvo sistēmu, vienlaikus pastiprinot sociālā nodrošinājuma tīklu.

Kā jau minēts, SVF valde 2013. gada 7. jūnijā apstiprināja rezerves vienošanos (*SBA*) 1,75 miljardu ASV dolāru apmērā (400 % no Tunisijas kvotas) ar divu gadu termiņu. Galvenie SVF programmas mērķi ir i) saglabāt makroekonomisko stabilitāti, ko daļēji var panākt, īstenojot strukturālās reformas un banku selektīvu rekapitalizāciju; ii) atbalstīt iekļaujošu izaugsmi; iii) samazināt ārējo neaizsargātību un iv) pastiprināt ieguldītāju un līdzekļu devēju uzticību.

Pārskatītās prognozes liecina par ievērojamām maksājumu bilances vajadzībām 2014. un 2015. gadā, un tiek lēsts, ka kopējais ārējā finansējuma iztrūkums būs 4,4 miljardi ASV dolāru. Šā finansējuma iztrūkuma iemesls galvenokārt ir divi faktori, proti, pastāvīgi augsts tekošā konta deficīts un nepieciešamība palielināt ārvalstu valūtas rezerves 2014. un 2015. gadā. Pēc to maksājumu atskaitīšanas, kas paredzēti saskaņā ar *SBA* un Pasaules Bankas attīstības politikas aizdevumu (*DPL*), Tunisijas atlikušais ārējā finansējuma iztrūkums šajā laikposmā ir 3,0 miljardi ASV dolāru. Ierosinātā ES makrofinansālā palīdzība palīdzētu segt aptuveni 10,8 % no atlikušā ārējā finansējuma iztrūkuma 2014. un 2015. gadā.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Nav

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

ES cenšas attīstīt ciešas attiecības ar Tunisiju un atbalstīt ekonomiskās un politiskās reformas Tunisijā. 1995. gadā Tunisija bija pirmā Vidusjūras dienvidu reģiona valsts, kas parakstīja asociācijas nolīgumu ar ES. Šis asociācijas nolīgums joprojām ir divpusējās sadarbības juridiskais pamats. Divpusējās attiecības tika vēl vairāk pastiprinātas ES Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) ietvaros, tostarp pieņemot piecu gadu EKP rīcības plānus, kuros tika noteikti šīs sadarbības stratēģiskie mērķi; jaunākais no šiem plāniem aptver 2013.–2017. gada laikposmu. Tunisija ir arī Savienības Vidusjūrai locekle. Ekonomiskās saiknes ar Eiropas Savienību ir būtiskas. Lielākais īpatsvars Tunisijas ārējā tirdzniecībā attiecas uz tirdzniecību ar ES. 2012. gadā uz Eiropas Savienību attiecās 59,3 % no Tunisijas importa un 68,1 % no valsts eksporta. Turklāt Tunisija ir ievērojami atkarīga no Eiropas Savienības ārvalstu tiešo ieguldījumu un citu finanšu plūsmu, kā arī naudas pārvedumu un tūrisma plūsmu ziņā. 2008. gadā Tunisija pabeidza tarifu atcelšanu rūpniecības ražojumiem, tādējādi kļūstot par pirmo Vidusjūras reģiona valsti, kas noslēdza brīvās tirdzniecības nolīgumu ar ES. Eiropas Savienība Tunisijai ir piedāvājusi risināt sarunas par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu, lai sniegtu Tunisijai pilnu pieeju ES vienotajam tirgum; taču sarunas vēl nav sākušās.

ES makrofinansiālā palīdzība papildinātu EKPI un *SPRING* programmas ietvaros piešķirtās dotācijas (ar kopsummu 445 miljoni euro) un jo īpaši nosacījumus, kas paredzēti *PAR III* „paketē”, kurā piedalās Eiropas Savienība. Šo abu programmu īstenošanā tiks nodrošināta cieša koordinācija, jo tās ir savstarpēji papildinošas un pastiprinošas. Plānotā makrofinansiālā palīdzība nodrošinās maksājumu bilances īstermiņa atbalstu, savukārt ar valsts veidošanas līgumu tiks atbalstīta demokrātiskās pārejas procesa pabeigšana, īstenojot ekonomikas un politikas pārvaldības pasākumus. Atbalstot to, ka Tunisijas iestādes pieņem piemērotu makroekonomiskās politikas un strukturālo reformu satvaru, ES makrofinansiālā palīdzība palielinātu ES iesaistes pievienoto vērtību un efektivitāti, ko ES cenšas panākt ar citiem finanšu instrumentiem. Turklāt šī makrofinansiālā palīdzība papildinātu starptautisko finanšu iestāžu, līdzekļu divpusējo devēju un citu ES finanšu iestāžu piešķirtos resursus, tādējādi veicinot tā finanšiālā atbalsta kopuma vispārējo efektivitāti, par kuru pēckrīzes apstākļos vienojās starptautiskā līdzekļu devēju kopiena.

Kopumā jāatzīmē, ka, kaut arī Tunisijas virzība uz pilnvērtīgu demokrātiju nenotiek bez grūtībām un saglabājas ievērojamas neskaidrības, tomēr valsts ir spērusi nozīmīgus soļus ceļā uz politisku reformu, kuras mērķis ir stiprināt demokrātiskas iestādes un mehānismus, tostarp daudzpartiju parlamentāro sistēmu, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu. Valsts plāno arī ekonomikas reformu programmu, kuras mērķis ir izveidot pamatu ilgtspējīgam, darbvietu radīšanai piemērotam un taisnīgam izaugsmes modelim.

MFP priekšlikums saskan ar ES apņemšanos atbalstīt Tunisijas ekonomiskās un politiskās pārejas procesu. Priekšlikums atbilst arī tekstam divos MFP lēmumos par Kirgizstānas Republiku un Jordānijas Hāšimītu Karalisti¹. Kā sīkāk izskaidrots pievienotajā Komisijas dienestu darba dokumentā, Komisijas priekšlikums jo īpaši atbilst šādiem principiem: ārkārtas raksturs, politiski priekšnosacījumi, komplementaritāte, nosacītība un finanšu disciplīna.

Komisija MFP darbības laikā turpinās uzraudzīt un novērtēt šo kritēriju izpildi. Attiecībā uz politisko priekšnosacījumu novērtējumu Komisijas dienesti cieši sadarbosies ar Eiropas Ārējās darbības dienestu.

¹ Lēmums Nr. 1025/2013/ES (2013. gada 22. oktobris) par makroekonomiskās finansiālās palīdzības piešķiršanu Kirgizstānas Republikai; projekts lēmumam par makroekonomiskās finansiālās palīdzības piešķiršanu Jordānijas Hāšimītu Karalistei; šo lēmumu paredzēts pieņemt 2013. gada decembrī.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Makrofinansiālo palīdzību sniedz kā būtisku daļu no starptautiskā atbalsta, kas paredzēts Tunisijas ekonomikas stabilizācijai. Sagatavojot šo priekšlikumu par MFP, Komisijas dienesti ir apspriedušies ar Starptautisko Valūtas fondu un Pasaules Banku, kas jau uzsākuši plašas finansējuma programmas. Komisija ir arī regulāri sazinājusies ar Tunisijas iestādēm.

• Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Komisija ar neatkarīgu ekspertu palīdzību 2013. gada decembrī sagatavos operatīvo novērtējumu, pārbaudot Tunisijas publiskā sektora finanšu aprites un administratīvo procedūru kvalitāti un ticamību.

• Ietekmes novērtējums

MFP un tai pievienotā ekonomisko korekciju un reformu programma palīdzēs apmierināt Tunisijas īstermiņa finansējuma vajadzības, vienlaicīgi atbalstot politikas pasākumus, kas vērsti uz maksājumu bilances un fiskālā stāvokļa stiprināšanu un ilgtspējīgas izaugsmes palielināšanu, kā saskaņots ar SVF. Tas ievērojami palīdzēs uzlabot publiskā sektora finanšu pārvaldības efektivitāti un pārredzamību, veicināt fiskālās reformas, lai palielinātu iekasēto nodokļu apmēru un uzlabotu nodokļu sistēmas progresivitāti, atbalstīt pašreizējos centienus nostiprināt sociālā nodrošinājuma tīklu, veicināt darba tirgus reformas (lai samazinātu bezdarba līmeni un paaugstinātu dalību darba tirgū, jo īpaši sieviešu vidū) un atvieglināt tādu pasākumu pieņemšanu, kuru mērķis ir uzlabot tiesisko regulējumu tirdzniecības un ieguldījumu jomā.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Eiropas Savienība Tunisijai piešķir makrofinansiālo palīdzību vidēja termiņa aizdevuma veidā, tās kopējam maksimālajam apmēram sasniedzot 250 miljonus euro. Palīdzības mērķi būs šādi: i) sekmēt to, ka 2014. un 2015. gadā tiek segtas Tunisijas atlikušās ārējā finansējuma vajadzības, ko Komisija noteikusi uz SVF aplēšu pamata; ii) atbalstīt fiskālo konsolidāciju un ārējo stabilizāciju SVF programmas kontekstā; iii) atvieglot un veicināt Tunisijas iestāžu centienus īstenot pasākumus, kas noteikti ES un Tunisijas EKP rīcības plānā; un iv) atbalstīt centienus veikt strukturālas reformas, kuru mērķis ir uzlabot vispārējo makroekonomisko vadību, stiprināt ekonomikas pārvaldību un pārredzamību un uzlabot ilgtspējīgas izaugsmes nosacījumus.

Palīdzību plānots izmaksāt trīs aizdevuma daļās. Palīdzības pirmās daļas (90 miljoni euro) izmaksa ir gaidāma 2014. gada vidū. Palīdzības otrā daļa (80 miljoni euro), kas atkarīga no vairākiem politikas pasākumiem, varētu tikt izmaksāta 2014. gada beigās. Trešo, t. i., pēdējo daļu (80 miljoni euro) varētu izmaksāt 2015. gada pirmajā pusē ar nosacījumu, ja ir īstenoti politikas pasākumi. Palīdzību pārvaldīs Komisija. Tiek piemēroti īpaši noteikumi par krāpšanas un citu pārkāpumu novēršanu saskaņā ar Finanšu regulu.

Kā vienmēr saistībā ar MFP instrumentu izmaksa būtu atkarīga no pozitīva vērtējuma par to, kā ieviesta programma saskaņā ar SVF finanšu vienošanos (*SBA*). Turklāt Komisija un Tunisijas iestādes saprašanās memorandā vienotos par konkrētiem strukturālās reformas pasākumiem. Komisija pievērsīsies strukturālajām reformām, kuru mērķis ir uzlabot vispārējo makroekonomisko pārvaldību un ilgtspējīgas izaugsmes nosacījumus (piemēram, pievērsoties publiskā sektora finanšu pārvaldības pārredzamībai un efektivitātei, fiskālajām reformām, reformām sociālā nodrošinājuma tīkla nostiprināšanai, darba tirgus reformām un reformām, kuru mērķis ir uzlabot tiesisko regulējumu tirdzniecības un ieguldījumu jomā).

Lēmums izmaksāt visu MFP aizdevumu veidā ir pamatots, ņemot vērā Tunisijas attīstības līmeni (mērot ienākumus uz vienu iedzīvotāju) un parāda rādītājus. Šis lēmums atbilst arī Pasaules Bankas un SVF attieksmei pret Tunisiju. Tunisija nav tiesīga saņemt koncesiju finansējumu nedz no Starptautiskās attīstības asociācijas (*IDA*), nedz no SVF Ieguldījumu fonda nabadzības mazināšanai un izaugsmei.

- **Juridiskais pamats**

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 212. pants.

- **Subsidiaritātes princips**

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl dalībvalstis, darbojoties atsevišķi, nevar pietiekamā mērā sasniegt mērķi atjaunot īstermiņa makroekonomisko stabilitāti Tunisijā un tāpēc to labāk spēj izdarīt Eiropas Savienība. Galvenie iemesli tam ir budžeta ierobežojumi valstu līmenī un vajadzība koordinēt līdzekļu devēju darbību, lai maksimāli palielinātu palīdzības apmēru un efektivitāti.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam: tas atbilst īstermiņa makroekonomiskās stabilitātes sasniegšanai vajadzīgajam minimumam un nepārsniedz to, kas vajadzīgs šim nolūkam.

Pamatojoties uz SVF aplēsēm *SBA* kontekstā, Komisija ir secinājusi, ka palīdzības apmērs atbilst 10,8 % no atlikušā finansējuma iztrūkuma 2014. un 2015. gadā. To uzskata par atbilstīgu sloga sadali Eiropas Savienībai, ņemot vērā palīdzību, ko Tunisijai apsolījuši citi divpusējie un daudzpusējie līdzekļu devēji un kreditori.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Projektu finansēšana vai tehniskā palīdzība nebūtu piemērota vai pietiekama, lai sasniegtu šos makroekonomiskos mērķus. Salīdzinot ar citiem ES instrumentiem, galvenā MFP pievienotā vērtība būs atvieglot ārējā finansējuma iegūšanu, kā arī palīdzēt izveidot stabilu makroekonomisko vidi, tostarp veicinot maksājumu bilances un budžeta ilgtspēju un pienācīgus pamatnosacījumus strukturālajām reformām. Palīdzot izveidot pienācīgu vispārējo makroekonomikas un struktūrpolicies satvaru, MFP var palielināt to pasākumu efektivitāti, kuri Tunisijā finansēti ar citiem, specifiskākiem ES finanšu instrumentiem.

Ierosinātā programma arī stiprinās valdības apņēmību īstenot reformas un centienus izveidot ciešākas attiecības ar ES. Šis rezultāts tiks panākts, cita starpā izmantojot atbilstošus

nosacījumus palīdzības izmaksāšanai. Plašākā mērogā programma būs signāls citām reģiona valstīm, ka ekonomisko grūtību brīžos ES ir gatava atbalstīt valstis, kas uzsāk nepārprotamu ceļu uz politiskām reformām.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Plānotā palīdzība tiktu piešķirta aizdevuma veidā un būtu jāfinansē ar aizņēmuma darbības palīdzību, kuru Komisija veiks ES vārdā. Palīdzības budžeta izmaksas atbildīs to summu iemaksai (kvota: 9 %), kuras no budžeta pozīcijas 01 03 06 („Garantiju fonda finansējums”)² tiek piešķirtas garantiju fondam ES ārējiem aizdevumiem. Pieņemot, ka 2014. gadā tiks izmaksāta aizdevuma pirmā un otrā daļa 170 miljonu euro apmērā un 2015. gadā tiks izmaksāta aizdevuma trešā daļa 80 miljonu euro apmērā, saskaņā ar noteikumiem par garantiju fonda mehānismu iemaksa tiks veikta 2016. un 2017. gada budžetos.

5. IZVĒLES ELEMENTI

- **Pārbaudes, pārskatīšanas un turpināmības klauzula**

Priekšlikumā ir iekļauta turpināmības klauzula. Ierosinātā MFP būs pieejama divarpus gadus, sākot no pirmās dienas pēc saprašanās memoranda stāšanās spēkā.

² Sākot ar 2014. gada budžetu, budžeta pozīcija 01 04 01 14 kļūst par budžeta pozīciju 01 03 06.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par makrofinansiālo palīdzību Tunisijas Republikai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 212. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu³,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁴,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības („Savienība”) un Tunisijas Republikas („Tunisija”) attiecības attīstās Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) ietvarā. 1998. gada 1. martā stājās spēkā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses. Saskaņā ar šo asociācijas nolīgumu Tunisija 2008. gadā pabeidza tarifu atcelšanu rūpniecības ražojumiem, tādējādi kļūstot par pirmo Vidusjūras reģiona valsti, kas iekļāvās brīvās tirdzniecības zonā ar Savienību. Divpusējais politiskais dialogs un ekonomiskā sadarbība vēl vairāk attīstījās EKP rīcības plānu ietvaros; jaunākais no šiem plāniem, kas pašlaik tiek apspriests, aptvertu 2013.–2017. gada laikposmu.
- (2) Tunisijas ekonomiku ir ievērojami ietekmējuši notikumi, kas valstī norisinājušies saistībā ar notikumiem Vidusjūras dienvidu reģionā kopš 2010. gada beigām (kas pazīstami kā „Arābu pavasaris”), kā arī tiem sekojošie reģionālie nemieri, jo īpaši kaimiņvalstī Lībijā. Šie notikumi un nelabvēlīgā ekonomiskā situācija pasaulē, jo īpaši lejupslīde eurozonā (kas ir Tunisijas svarīgākā tirdzniecības un finanšu partnere), ļoti negatīvi ietekmēja Tunisijas ekonomiku, kā rezultātā palēninājās izaugsme un izveidojās lieli ārējā un budžeta finansējuma iztrūkumi.
- (3) Pēc tam, kad 2011. gada 14. janvārī tika gāzts prezidents *Ben Ali*, 2011. gada 23. oktobrī notika pirmās brīvās un demokrātiskās vēlēšanas Tunisijā. Kopš tā brīža darbojas Nacionālā konstitucionālā asambleja, un, kaut arī politiskās pārejas process nav bijis bez grūtībām, svarīgākie politiskie dalībnieki saskaņoti rīkojas, lai turpinātu reformas ceļā uz pilnvērtīgu demokrātisko sistēmu.
- (4) Kopš Arābu pavasara sākuma Savienība vairākkārt ir apliecinājusi savu apņemšanos atbalstīt Tunisiju tās ekonomisko un politisko reformu procesā. Šī apņemšanās tika vēlreiz apstiprināta secinājumos, kas pieņemti Savienības un Tunisijas asociācijas padomes sanāksmē 2012. gada novembrī. Savienības finansiālais atbalsts, kas

³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁴ Eiropas Parlamenta 2012. gada ... nostāja un Padomes 2012. gada ... lēmums.

paredzēts Tunisijas reformu procesam, atbilst EKP kontekstā izklāstītajai politikai, kuru Savienība īsteno attiecībā uz Vidusjūras dienvidu reģionu.

- (5) Savienības makrofinansiālajai palīdzībai vajadzētu būt finanšu instrumentam, kas izmantojams ārkārtas gadījumos ar mērķi sniegt konkrētam mērķim nepiesaistītu atbalstu maksājumu bilances problēmu novēršanai, lai saņēmējs varētu atjaunot ilgtspējīgu ārējo finanšu situāciju, un tai būtu jābalsta tādas politikas programmas īstenošana, kas ietver stingrus korekcijas pasākumus un strukturālas reformas, kuru mērķis ir novērst maksājumu bilances problēmas, jo īpaši programmas periodā, un attiecīgo vienošanos un programmu īstenošana kopīgi ar Savienību.
- (6) Tunisijas iestādes un Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) 2013. gada aprīlī vienojās par trīs gadu ilgu un ar piesardzības pasākumiem nesaistītu rezerves vienošanos („SVF programma”) 1150 miljonu *SDR* (speciālās aizņēmuma tiesības) apmērā, lai atbalstītu Tunisijas ekonomisko korekciju un reformu programmu. SVF programmas mērķi atbilst Savienības makrofinansiālās palīdzības nolūkam, proti, mazināt īstermiņa grūtības saistībā ar maksājumu bilanci un īstenot stingrus korektīvos pasākumus, kas atbilst Savienības makrofinansiālās palīdzības mērķim.
- (7) Savas parastās sadarbības programmas ietvaros Savienība 2011.–2013. gada laikposmam ir piešķīrusi 290 miljonus euro dotāciju veidā, lai atbalstītu Tunisijas ekonomisko un politisko reformu plānu. Turklāt Tunisijai 2011.–2013. gadā tika piešķirti 155 miljoni euro no *SPRING* programmas „Atbalsts partnerībai, reformām un iekļaujošai izaugsmei”.
- (8) Tunisija 2013. gada augustā, ņemot vērā ekonomiskās situācijas un perspektīvas pasliktināšanos, lūdza Savienības makrofinansiālo palīdzību.
- (9) Tā kā Tunisija ir valsts, uz kuru attiecas EKP, būtu jāuzskata, ka tā ir tiesīga saņemt Savienības makrofinansiālo palīdzību.
- (10) Ņemot vērā to, ka Tunisijas maksājumu bilanci saglabājas būtisks ārējā finansējuma iztrūkums, kas pārsniedz SVF un citu daudzpusēju iestāžu piešķirtos resursus, tad pašreizējos ārkārtas apstākļos Savienības makrofinansiālā palīdzība, kas jāsniedz Tunisijai („Savienības makrofinansiālā palīdzība”), ir uzskatāma par piemērotu atbildi uz Tunisijas lūgumu atbalstīt ekonomikas stabilizāciju saistībā ar SVF programmu. Savienības makrofinansiālā palīdzība atbalstītu Tunisijas ekonomikas stabilizācijas un strukturālo reformu programmu, papildinot resursus, kas pieejami saskaņā ar SVF finansiālo vienošanos.
- (11) Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību būtu jāatbalsta ilgtspējīgas ārējā finansējuma situācijas atjaunošana Tunisijā, tādējādi atbalstot tās ekonomisko un sociālo attīstību.
- (12) Savienības makrofinansiālās palīdzības apmēra noteikšana balstās uz Tunisijas atlikušo ārējā finansējuma vajadzību pilnīgu un kvantitatīvu novērtējumu, un tajā tiek ņemta vērā valsts spēja finansēt sevi ar pašas resursiem, jo īpaši izmantojot tās rīcībā esošās starptautiskās rezerves. Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību būtu jāpapildina SVF un Pasaules Bankas piedāvātās programmas un piešķirtie resursi. Palīdzības apmēra noteikšanā ņem vērā arī gaidāmo finansiālo ieguldījumu, ko sniedz daudzpusējie līdzekļu devēji, un vajadzību nodrošināt taisnīgu sloga sadali starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem, kā arī citu Savienības ārējās finansēšanas instrumentu līdzšinējo izmantošanu Tunisijā un Savienības vispārējās iesaistes pievienoto vērtību.

- (13) Komisijai būtu jānodrošina, ka Savienības makrofinansiālā palīdzība juridiski un pēc būtības atbilst pamatprincipiem, mērķiem un pasākumiem, kas veikti dažādās jomās ārējā darbībā un citos attiecīgos Savienības politikas virzienos.
- (14) Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību būtu jāatbalsta Savienības ārpolitika attiecībā uz Tunisiju. Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestam būtu cieši jāsadarbojas visā makrofinansiālās palīdzības sniegšanas laikā, lai koordinētu Savienības ārpolitiku un nodrošinātu tās konsekveni.
- (15) Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību būtu jāatbalsta Tunisijas apņemība ievērot vērtības, kas tai ir kopīgas ar Savienību, tostarp demokrātija, tiesiskums, laba pārvaldība, cilvēktiesību ievērošana, ilgtspējīga attīstība un nabadzības samazināšana, kā arī Tunisijas saistības ievērot atklātas, likumīgas un godīgas tirdzniecības principus.
- (16) Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanas priekšnoteikumam vajadzētu būt tādam, ka Tunisijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Turklāt ar Savienības makrofinansiālās palīdzības konkrētajiem mērķiem būtu jāuzlabo publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāte, pārredzamība un pārskatbaidība Tunisijā un jāveicina strukturālās reformas, kuru mērķis ir atbalstīt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, darbvietu izveidi un fiskālo konsolidāciju. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga gan priekšnoteikumu izpildīšana, gan minēto mērķu sasniegšana.
- (17) Lai nodrošinātu, ka Savienības finansiālās intereses, kas saistītas ar Savienības makrofinansiālo palīdzību, tiek efektīvi aizsargātas, Tunisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkurus citus pārkāpumus saistībā ar palīdzību. Turklāt būtu jāparedz noteikumi, ka Komisija veic pārbaudes un Eiropas Savienības Revīzijas palāta – revīzijas.
- (18) Savienības makrofinansiālās palīdzības izmaksāšana neskar Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvaras.
- (19) Makrofinansiālās palīdzības summām vajadzētu atbilst budžeta apropriācijām, kas paredzētas daudzgadu finanšu shēmā.
- (20) Savienības makrofinansiālā palīdzība būtu jāpārvalda Komisijai. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome spēj sekot šā lēmuma īstenošanai, Komisijai tie būtu regulāri jāinformē par norisēm saistībā ar palīdzību un jāsniedz tiem attiecīgie dokumenti.
- (21) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁵.
- (22) Uz Savienības makrofinansiālo palīdzību būtu jāattiecinā ekonomiskās politikas nosacījumi, kas jāparedz saprašanās memorandā. Lai nodrošinātu vienotus īstenošanas nosacījumus un panāktu efektivitāti, Komisija būtu jāpilnvaro risināt sarunas par šādiem nosacījumiem ar Tunisijas iestādēm tādas dalībvalstu pārstāvju komitejas uzraudzībā, kura paredzēta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Saskaņā ar minēto regulu parasti būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra visos gadījumos, izņemot tos, kas paredzēti minētajā regulā. Ņemot vērā palīdzības, kas pārsniedz 90 miljonus euro,

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

potenciāli būtisko ietekmi, ir lietderīgi paredzēt, ka attiecībā uz darbībām, kuras pārsniedz minēto robežvērtību, ir jāizmanto pārbaudes procedūra. Ņemot vērā Savienības makrofinansiālās palīdzības summu, kas paredzēta Tunisijai, saprašanās memoranda pieņemšanai, kā arī palīdzības samazināšanai, apturēšanai vai atcelšanai būtu jāpiemēro pārbaudes procedūra,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Savienība Tunisijai piešķir makrofinansiālo palīdzību („Savienības makrofinansiālā palīdzība”) ar maksimālo summu 250 miljoni euro, lai atbalstītu Tunisijas ekonomikas stabilizāciju un reformas. Palīdzība sekmē to, lai segtu Tunisijas maksājumu bilances vajadzības, kas konstatētas SVF programmā.
2. Visu Savienības makrofinansiālās palīdzības summu Tunisijai piešķir aizdevumu veidā. Komisija ir pilnvarota Savienības vārdā kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm aizņemties nepieciešamos līdzekļus un aizdot tos Tunisijai. Maksimālais aizdevumu atmaksas termiņš ir 15 gadi.
3. Savienības makrofinansiālās palīdzības izmaksāšanu pārvalda Komisija, ievērojot nolīgumus vai kārtību, par ko SVF vienojies ar Tunisiju, un galvenos ekonomikas reformu principus un mērķus, kas noteikti ES un Tunisijas asociācijas nolīgumā un EKP ietvaros noslēgtajā ES un Tunisijas rīcības plānā 2013.–2017. gadam. Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu un Padomi par norisēm saistībā ar Savienības makrofinansiālo palīdzību, tostarp par tās izmaksāšanu, un laikus iesniedz minētajām iestādēm attiecīgos dokumentus.
4. Savienības makrofinansiālā palīdzība ir pieejama divarpus gadus, sākot no pirmās dienas pēc 3. panta 1. punktā minētā saprašanās memoranda stāšanās spēkā.
5. Ja Tunisijas finanšu vajadzības Savienības makrofinansiālās palīdzības izmaksāšanas laikā būtiski samazinās salīdzinājumā ar sākotnējām prognozēm, tad Komisija saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru samazina palīdzības summu vai arī to aptur vai atceļ.

2. pants

Priekšnoteikums Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanai ir tas, ka Tunisijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Komisija uzrauga šā priekšnoteikuma ievērošanu visā Savienības makrofinansiālās palīdzības sniegšanas laikā. Šo pantu piemēro saskaņā ar Padomes Lēmumu 2010/427/ES⁶.

3. pants

1. Komisija saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru vienojas ar Tunisijas iestādēm par skaidri definētiem ekonomikas politikas un finanšu nosacījumiem, kuriem jāattiecas uz Savienības makrofinansiālo palīdzību un kuros galvenā uzmanība ir pievērsta strukturālām reformām un stabilām valsts finansēm, un kuri jāizklāsta saprašanās memorandā („saprāšanās memorands”), kurā iekļauj arī

⁶ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

minēto nosacījumu izpildes grafiku. Saprāšanās memorandā izklāstītie ekonomikas politikas un finanšu nosacījumi atbilst 1. panta 3. punktā minētajiem nolīgumiem vai kārtībai, tostarp makroekonomikas korekciju un strukturālo reformu programmām, ko Tunisija īsteno ar SVF atbalstu.

2. Minēto nosacījumu mērķis jo īpaši ir stiprināt publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāti, pārredzamību un atbildību Tunisijā, tostarp attiecībā uz Savienības makrofinansiālās palīdzības izmantošanu. Izstrādājot politikas pasākumus, pienācīgi ņem vērā arī panākumus saistībā ar savstarpēju tirgus atvēršanu, uz noteikumiem balstītas un taisnīgas tirdzniecības attīstību un citas prioritātes Savienības ārpolitikas kontekstā. Komisija regulāri pārrauga minēto mērķu sasniegšanā gūtos panākumus.
3. Savienības makrofinansiālās palīdzības detalizēti finanšu noteikumi ir izklāstīti aizdevuma līgumā, par ko vienojas Komisija un Tunisijas iestādes.
4. Komisija regulāri pārbauda, vai joprojām tiek izpildīti 4. panta 3. punktā minētie nosacījumi, tostarp to, vai Tunisijas ekonomikas politika atbilst Savienības makrofinansiālās palīdzības mērķiem. Šādi rīkojoties, Komisija cieši sadarbojas ar SVF un Pasaules Banku un vajadzības gadījumā ar Eiropas Parlamentu un Padomi.

4. pants

1. Ievērojot 3. punkta nosacījumus, Komisija piešķir Savienības makrofinansiālo palīdzību trīs aizdevuma daļās. Katras aizdevumu daļas apmēru nosaka aprašanās memorandā.
2. Savienības makrofinansiālās palīdzības summas vajadzības gadījumā nosaka saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009⁷.
3. Komisija pieņem lēmumu par maksājumu veikšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - (a) lēmuma 2. pantā izklāstītais priekšnoteikums;
 - (b) pastāvīgi un sekmīgi tiek īstenota politikas programma ar stingriem korekcijas un strukturālo reformu pasākumiem, ko atbalsta vienošanās par kredītu, kura noslēgta ar SVF un nav saistīta ar piesardzības pasākumiem; un
 - (c) konkrētā grafikā tiek īstenoti ekonomikas politikas un finanšu nosacījumi, par kuriem panākta vienošanās aprašanās memorandā.

Aizdevuma otrās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc pirmā maksājuma veikšanas. Aizdevuma trešās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc otrā maksājuma veikšanas.

4. Ja 3. punktā minētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija uz laiku pārtrauc vai atceļ Savienības makrofinansiālās palīdzības izmaksāšanu. Šādos gadījumos tā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētās apturēšanas vai atcelšanas iemesliem.
5. Savienības makrofinansiālo palīdzību izmaksā Tunisijas Centrālajai bankai. Ievērojot aprašanās memorandā paredzētos noteikumus, tostarp apstiprinājumu par atlikušajām budžeta finansēšanas vajadzībām, Savienības līdzekļus var pārskaitīt Tunisijas Finanšu ministrijai kā galīgajam saņēmējam.

⁷ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 480/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.).

5. pants

1. Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību saistītās aizņēmuma un aizdevuma darbības veic euro, izmantojot vienu un to pašu valutēšanas dienu, un Savienību neiesaista maksājuma termiņu pārcelšanā un nepakļauj to valūtas maiņas kursa vai procentu likmju riskam vai jebkādam citam komercriskam.
2. Ja apstākļi ļauj un Tunisija to lūdz, Komisija var veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizdevuma noteikumos un nosacījumos tiek iekļauta klauzula par pirmstermiņa atmaksu un ka tāda pati klauzula tiek iekļauta noteikumos un nosacījumos par aizņēmuma darbībām.
3. Ja apstākļi ļauj samazināt aizdevuma procentu likmi un Tunisija to lūdz, Komisija var nolemt refinansēt visu tās sākotnējo aizdevumu vai tā daļu vai pārstrukturēt atbilstošos finanšu nosacījumus. Refinansēšanas vai pārstrukturēšanas darbības veic saskaņā ar 1. un 4. punktu, un ar tām nevar pagarināt attiecīgo aizņēmumu atmaksas termiņu vai palielināt neatmaksātā kapitāla summu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas dienā.
4. Visas izmaksas, kas Savienībai rodas saistībā ar šajā lēmumā paredzētajām aizņēmuma un aizdevuma darbībām, sedz Tunisija.
5. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 2. un 3. punktā minēto darbību norisi.

6. pants

1. Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁸ un Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012⁹.
2. Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar tiešu pārvaldību.
3. Ar Tunisijas iestādēm parakstāmajā saprašanās memorandā un aizdevuma nolīgumā paredz noteikumus, ar kuriem:
 - (a) nodrošina, ka Tunisija regulāri pārbauda, vai no Savienības budžeta piešķirtais finansējums tiek pareizi izmantots, veic piemērotus pasākumus pārkāpumu un krāpšanas novēršanai un vajadzības gadījumā uzsāk tiesvedību, lai atgūtu visus izšķērdētos līdzekļus, kas piešķirti saskaņā ar šo lēmumu;
 - (b) saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 988/95¹⁰, Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2185/96¹¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013¹² nodrošina Savienības finansiālo interešu

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁹ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

¹⁰ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

¹¹ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta

aizsardzību, jo īpaši paredzot konkrētus pasākumus, ar kuriem novērš un apkaro krāpšanu, korupciju un jebkurus citus pārkāpumus, kas ietekmē Savienības makrofinansiālo palīdzību;

- (c) nepārprotami pilnvaro Komisiju, tostarp Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai vai tā pārstāvjus, veikt pārbaudes, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas;
 - (d) nepārprotami pilnvaro Komisiju un Eiropas Savienības Revīzijas palātu veikt revīzijas Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanas laikposmā un pēc tam, tostarp veikt dokumentu revīzijas un revīzijas uz vietas, piemēram, operatīvos novērtējumus;
 - (e) nodrošina, ka Savienība ir tiesīga saņemt aizdevuma atmaksu pirms termiņa, ja tiek konstatēts, ka saistībā ar Savienības makrofinansiālās palīdzības pārvaldību Tunisija ir iesaistījusies krāpnieciskā vai koruptīvā darbībā vai jebkādā citā nelikumīgā darbībā, kas kaitē Savienības finansiālajām interesēm.
4. Savienības makrofinansiālās palīdzības īstenošanas laikā Komisija, veicot operatīvus novērtējumus, uzrauga, vai pareizi darbojas ar šo palīdzību saistītie Tunisijas finanšu noteikumi, administratīvās procedūras un iekšējās un ārējās kontroles mehānismi.

7. pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja tiek izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

8. pants

1. Katru gadu līdz 30. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā lēmuma īstenošanu iepriekšējā gadā, ietverot minētās īstenošanas novērtējumu. Ziņojumā:
 - (a) izvērtē Savienības makrofinansiālās palīdzības īstenošanā gūtos panākumus;
 - (b) novērtē Tunisijas ekonomikas stāvokli un perspektīvas, kā arī 3. panta 1. punktā minēto politisko pasākumu īstenošanā gūtos panākumus;
 - (c) norāda saistību starp saprašanās memorandā izklāstītajiem ekonomiskās politikas nosacījumiem, Tunisijas faktisko ekonomisko un fiskālo situāciju un Komisijas lēmumiem izmaksāt Savienības makrofinansiālās palīdzības daļas.
2. Ne vēlāk kā divus gadus pēc 1. panta 4. punktā minētā pieejamības perioda beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex post* novērtējuma ziņojumu, kurā izvērtēti izmaksātās Savienības makrofinansiālās palīdzības rezultāti un efektivitāte un tas, kādā mērā tā ir veicinājusi palīdzības mērķu sasniegšanu.

9. pants

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķi
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Makrofinansiālā palīdzība Tunisijas Republikai

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā¹³

Politikas joma: Sadaļa 01 – Ekonomika un finanses

Darbība: 03 – Starptautiskā ekonomika un finanses

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

X Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

1.4. Mērķi

1.4.1. *Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu*

„Veicināt labklājību ārpus ES”

Galvenās ar *ECFIN* ģenerāldirektorātu saistītās darbības jomas attiecas uz:

1. Eiropas kaimiņattiecību politikas ieviešanas veicināšanu, padziļinot ekonomisko analīzi un intensificējot politikas dialogu un padomu sniegšanu saistībā ar rīcības plānu ekonomiskajiem aspektiem.

2. Makrofinansiālās palīdzības attīstīšanu, uzraudzību un ieviešanu trešās valstīs sadarbībā ar attiecīgajām starptautiskajām finanšu iestādēm.

1.4.2. *Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības*

Konkrētais mērķis Nr. 1: „Nodrošināt makrofinansiālo palīdzību trešām valstīm, lai pārvarētu to grūtības saistībā ar maksājumu bilanci un atjaunotu ārējā parāda atmaksājamību”.

Attiecīgās ABM/ABB darbības: starptautiskās ekonomikas un finanšu attiecības, pasaules mēroga pārvaldība.

1.4.3. *Paredzamie rezultāti un ietekme*

Ierosināto palīdzību veido ES aizdevums 250 miljonu euro apmērā Tunisijas Republikai („Tunisija”), un tās mērķis ir veicināt ilgtspējīgāku maksājumu bilances situāciju. Trīs daļās izmaksājamā palīdzība radīs valstij iespēju pārvarēt ekonomiskās un sociālās grūtības, ar kurām tā saskārās iekšējo un reģionālo nemieru rezultātā. Tā veicinās arī strukturālās reformas, kuru mērķis ir palielināt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un uzlabot publiskā sektora finanšu pārvaldību.

1.4.4. *Rezultātu un ietekmes rādītāji*

Iestādēm būs regulāri jāziņo Komisijas dienestiem par noteiktu rādītāju kopumu un pirms otrās un trešās palīdzības daļas izmaksas jāiesniedz visaptverošs ziņojums par atbilstību saskaņotajiem politikas nosacījumiem.

Komisijas dienesti turpinās uzraudzīt publiskā sektora finanšu pārvaldību pēc tam, kad, sagatavojot šo pasākumu, būs veikts operatīvais novērtējums par finanšu apriti

¹³ *ABM:* budžeta vadība pa darbības jomām – *ABB:* budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

un administratīvajām procedūrām Tunisijā. ES delegācija Tunisijā arī regulāri ziņos par jautājumiem, kas attiecas uz palīdzības uzraudzību. Komisijas dienesti uzturēs ciešus sakarus ar SVF un Pasaules Banku, lai izmantotu to atziņas, kas gūtas no to pašreizējās darbības Tunisijā.

Ierosinātajā lēmumā ir paredzēts Padomei un Eiropas Parlamentam adresēts gada ziņojums, kurā iekļauts šīs darbības īstenošanas novērtējums. Divu gadu laikā pēc īstenošanas perioda beigām tiks veikts neatkarīgs *ex post* novērtējums par palīdzību.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Palīdzības izmaksa būs atkarīga no Tunisijas un SVF rezerves vienošanās (SBA) apmierinošas īstenošanas. Turklāt Komisija vienojas ar Tunisijas iestādēm par konkrētiem politikas nosacījumiem, kas uzskaitīti saprašanās memorandā un kas jāizpilda, pirms Komisija atļauj izmaksāt otro un trešo palīdzības daļu.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Palīdzot valstij pārvarēt ekonomisko šoku, ko izraisīja iekšējie un reģionālie nemieri, ierosinātā MFP veicinās makroekonomisko stabilitāti, ekonomiskās reformas un politisko progresu valstī. Papildinot resursus, kurus piešķirušas starptautiskās finanšu iestādes, ES un citi līdzekļu devēji, šī palīdzība veicinās tā finansiālā atbalsta kopuma vispārējo efektivitāti, par kuru pēckrīzes apstākļos vienojās starptautiskā līdzekļu devēju kopiena.

Ierosinātā programma arī stiprinās valdības apņēmību īstenot reformas un centienus izveidot ciešākas attiecības ar ES. Šis rezultāts tiks panākts, cita starpā izmantojot atbilstošus nosacījumus palīdzības izmaksāšanai. Plašākā mērogā programma būs signāls citām reģiona valstīm, ka ekonomisko grūtību brīžos ES ir gatava atbalstīt valstis, kas uzsāk nepārprotamu ceļu uz politiskām reformām.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Kopš 2004. gada ir veikti piecpadsmit *ex post* izvērtējumi par makrofinansiālās palīdzības darbībām. Šajos novērtējumos secināts, ka MFP darbības, lai arī dažkārt nelielā mērā un netieši, veicina ārējās ilgtspējas un makroekonomiskās stabilitātes uzlabošanu, kā arī palīdz saņēmējvalstī īstenot strukturālās reformas. Vairumā gadījumu MFA darbībām bija pozitīva ietekme uz saņēmējvalsts maksājumu bilanci, un tās palīdzēja mazināt šo valstu budžeta ierobežojumus. Tās arī veicināja nedaudz lielāku ekonomikas izaugsmi.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

ES ir viena no lielākajām līdzekļu devējām Tunisijā. Savas parastās sadarbības ietvaros ES 2011.–2013. gada laikposmam ir piešķirusi 290 miljonus euro dotāciju veidā, lai atbalstītu Tunisijas politisko un ekonomisko reformu plānu. Turklāt Tunisijai 2011.–2013. gadā tika piešķirti 140 miljoni euro no *SPRING* programmas.

Salīdzinot ar citiem ES instrumentiem, galvenā MFP pievienotā vērtība būtu palīdzēt izveidot stabilu makroekonomisko vidi, tostarp veicinot maksājumu bilances un budžeta situācijas ilgtspēju un pienācīgus pamatnosacījumus strukturālajām reformām. MFP nenodrošina regulāru finansiālo atbalstu un nav paredzēta saņēmējvalstu ekonomiskajai un sociālajai attīstībai. MFP ir jāpārtrauc, tiklīdz ir stabilizēta valsts ārējā finansiālā situācija. Pēc tam tiek izmantoti standarta ES sadarbības un palīdzības instrumenti.

Ar MFP tiek papildinātas arī starptautisko finanšu iestāžu darbības, jo īpaši SVF atbalstītā korekciju un reformu programma un Pasaules Bankas attīstības politikas aizdevums.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

X **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

X Priekšlikums/iniciatīva ir spēkā 2,5 gadus pēc saprašanās memoranda spēkā stāšanās, kā noteikts lēmuma 1. panta 4. punktā.

X Finansiālā ietekme no 2014. līdz 2017. gadam

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi¹⁴

X Komisijas īstenota **centralizēta tiešā pārvaldība**

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Šī ir makroekonomiska rakstura palīdzība, un tās struktūra atbilst SVF atbalstītajai ekonomikas programmai. Komisijas dienesti veiks darbības uzraudzību, pamatojoties uz *SBA* īstenošanas gaitā gūtajiem panākumiem un konkrētiem reformu pasākumiem, par kuriem jāvienojas ar Tunisijas iestādēm saprašanās memorandā (skatīt arī 1.4.4. punktu).

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Apzinātie riski*

Saistībā ar ierosināto MFP darbību pastāv fiduciārie, politikas un politiskie riski.

Pastāv risks, ka makrofinansiālā palīdzība, kas nav paredzēta konkrētiem izdevumiem, varētu tikt izmantota krāpnieciskā veidā. Kopumā šis risks ir saistīts ar tādiem faktoriem kā pārvaldības sistēmu kvalitāte centrālajā bankā un finanšu ministrijā un iekšējo un ārējo revīzijas spēju piemērotība.

Vēl viens būtisks risks, kas apdraud ierosināto darbību, ir saistīts ar reģionālo ekonomisko un politisko nedrošību (jo īpaši Lībijā), kura tieši ietekmē Tunisijas ekonomiku. Iekšzemē galvenais risks ir nestabilitāte saistībā ar grūtībām politiskajā un ekonomiskajā reformu procesā. Starptautiskās kopienas atbalstīto stabilizācijas un reformu pasākumu, tostarp ierosinātās MFP darbības, pilnīgu īstenošanu var apdraudēt sociālā neapmierinātība.

Visbeidzot, pastāv riski, kuru iemesls ir iespējama ekonomiskās situācijas pasliktināšanās Eiropā un pasaulē un starptautisko energoresursu un pārtikas cenu pieaugums.

2.2.2. *Paredzētās kontroles metodes*

Makrofinansiālajai palīdzībai piemēros pārbaudes, kontroles un revīzijas procedūras, par kurām atbild Komisija, tostarp Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) un Eiropas Savienības Revīzijas palāta.

¹⁴ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucis uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2.2.3. *Pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmais neatbilstību īpatsvars*

Pamatizmaksas, kas Komisijai rodas saistībā ar pārbaudes un kontroles metodēm, kā arī izmaksas par pirms darbības veikto operatīvo novērtējumu par finanšu un administratīvo apriti ir aprakstītas 3.2.1. tabulā. Turklāt rodas izmaksas par Eiropas Savienības Revīzijas palātas iesaistīšanos un iespējamo *OLAF* iesaistīšanos. Operatīvais novērtējums ne tikai palīdz novērtēt nepareizas līdzekļu izmantošanas riskus, bet kā netiešu labumu sniedz arī lietderīgu informāciju par publiskā sektora finanšu pārvaldības jomā vajadzīgajām reformām, kuras ir atspoguļotas darbības politiskajos nosacījumos. Attiecībā uz gaidāmo neatbilstību īpatsvaru jānorāda, ka, balstoties uz pieredzi, kas gūta kopš MFP instrumenta izveides, neatbilstību risks (aizdevuma neatmaksāšana vai līdzekļu nepareiza izmantošana) tiek uzskatīts par zemu.

2.3. **Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi**

Lai mazinātu krāpnieciskas izmantošanas riskus, tiks veikti vairāki pasākumi.

Pirmkārt, ierosinātais juridiskais pamats makrofinansiālajai palīdzībai Tunisijai ietver noteikumu par krāpšanas novēršanas pasākumiem. Šie pasākumi tiks sīkāk izstrādāti saprašanās memorandā un aizdevuma nolīgumā, paredzot vairākus noteikumus par pārbaudēm, krāpšanas novēršanu, revīzijām un līdzekļu atgūšanu krāpšanas vai korupcijas gadījumā. Turklāt paredzēts, ka palīdzība būs saistīta ar vairākiem konkrētiem politiskiem nosacījumiem (galvenokārt publiskā sektora finanšu pārvaldības jomā), lai stiprinātu efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību.

Otrkārt, pirms vienošanās panākšanas par saprašanās memorandu Komisijas dienesti ar pienācīgi pilnvarotu neatkarīgu ekspertu atbalstu veiks finanšu aprites un administratīvo procedūru operatīvu novērtējumu Tunisijas Finanšu ministrijā un Centrālajā bankā, lai izpildītu Eiropas Kopienų vispārējam budžetam piemērojamās Finanšu regulas prasības. Ar šo pārskatu tiks noteikts, vai Tunisijā pastāv pietiekami efektīvs satvars makrofinansiālās palīdzības pareizai finanšu pārvaldībai, aptverot tādas jomas kā vadības struktūra un organizācija, līdzekļu pārvaldība un kontrole, IT sistēmu drošība, iekšējās un ārējās revīzijas spējas, kā arī centrālās bankas neatkarība. Ņemot vērā šo novērtējumu, ar valsts iestāžu piekrišanu var ieviest īpašus mehānismus, kurus piemēro līdzekļu pārvaldībai, ko veic saņēmēji. Turklāt palīdzība tiks iemaksāta šim nolūkam izveidotā kontā Tunisijas Centrālajā bankā.

Visbeidzot, palīdzībai piemēros pārbaudes, kontroles un revīzijas procedūras, par kurām atbild Komisija, tostarp *OLAF* un Eiropas Savienības Revīzijas palāta.

3. **PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME**

3.1. **Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas**

- Esošās budžeta pozīcijas

01 03 02 – Makrofinansiālā palīdzība

01 03 06 – Garantiju fonda finansējums¹⁵

¹⁵ Sākot ar 2014. gada budžetu, budžeta pozīcija 01 04 01 14 kļūst par budžeta pozīciju 01 03 06.

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [Apraksts.....]	Dif./nedif. (16)	no EBTA valstīm ¹⁷	no kandidātvalstīm ¹⁸	no trešām valstīm	Finanšu regulas 18. panta 1. punkta aa) apakšpunktā nozīmē
4	01 03 02 Makrofinansiālā palīdzība	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
4	01 03 06 Garantiju fonda finansējums	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

01 03 06 – Eiropas Savienības garantija ES aizdevumiem, kas piesaistīti makrofinansiālam atbalstam trešām valstīm. Garantiju fonds ārējām darbībām ir jānodrošina saskaņā ar grozīto Fonda regulu. Saskaņā ar šo regulu aizdevumi tiek noteikti, balstoties uz neatmaksāto summu gada beigās. Nodrošinājuma summu aprēķina „n” gada sākumā kā starpību starp mērķsummu un Fonda neto aktīviem „n-1” gada beigās. Šo nodrošinājuma summu „n” gadā ieraksta „n+1” gada provizorisks budžetā un faktiski iemaksā vienā darījumā „n+1” gada sākumā no pozīcijas „Garantiju fonda finansējums” (budžeta pozīcija 01 03 06). Tādējādi 9 % (maksimums 22,5 miljoni euro) no faktiski izmaksātās summas tiks ņemti vērā mērķsummā „n-1” gada beigās Fonda nodrošinājuma aprēķinam.

Budžeta iegrematojums („p.m.”), kas atspoguļo budžeta garantiju aizdevumam, tiks izmantots vienīgi tad, ja garantija faktiski tiks pieprasīta. Parasti budžeta garantija netiek pieprasīta.

No jauna veidojamās budžeta pozīcijas: nav.

¹⁶ Dif. – diferencētās apropriācijas, nedif. – nediferencētās apropriācijas.

¹⁷ EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

¹⁸ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas
izdevumu kategorija:

4

[Izdevumu kategorija: ES kā globālais
partneris]

ĢD: <ECFIN>			2013. gads ¹⁹	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	KOPĀ
• Darbības apropriācijas								
Budžeta pozīcija 01 03 06 – Garantiju fonda finansējums	Saistības	(1a)				15,3	7,2	22,5
	Maksājumi	(2a)				15,3	7,2	22,5
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ²⁰ (operatīvais novērtējums un <i>ex-post</i> novērtējums)								
Budžeta pozīcija 01 03 02	Saistības	(3)	0,05			0,15		0,20
	Maksājumi	(3a)		0,05		0,05	0,10	0,20
ECFIN ĢD apropriācijas KOPĀ	Saistības	=1+1a +3	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksājumi	=2+2a +3		0,05		15,35	7,3	22,7

¹⁹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

²⁰ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās „BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

• KOPĀ – Darbības apropriācijas	Saistības	(4)	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksājumi	(5)		0,05		15,35	7,3	22,7

• KOPĀ – Administratīvās apropriācijas, kas tiek (6)
finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem

KOPĀ – Daudz gadu finanšu shēmas 4. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+6	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksājumi	=5+6		0,05		15,35	7,3	22,7

Ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairākas izdevumu kategorijas

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:		5	„Administratīvie izdevumi”					
			2013. gads	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	KOPĀ
GD: <.....>								
• Cilvēkresursi			0,030	0,028	0,021	0,010	0,016	0,105
• Pārējie administratīvie izdevumi			0,015	0,015	0,010			0,040
KOPĀ – ECFIN ĢD		Apropriācijas	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145
KOPĀ – Daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas		(Saistību summa = maksājumu summa)	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

			2013. gads²¹	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	KOPĀ
KOPĀ – Daudz gadu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības		0,095	0,043	0,031	15,46	7,216	22,845
	Maksājumi		0,045	0,093	0,031	15,36	7,316	22,845

²¹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus

KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1²²

		2013. gads		2014. gads		2015. gads		2016. gads		2017. gads			
	Rezultātu veids	Skaits	Izmaksas	Skaits	Izmaksas	Skaits	Izmaksas	Skaits	Izmaksas	Skaits	Izmaksas	Kopējais rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
- 1. rezultāts	Operatīvais novērtējums	1	0,05									1	0,05
- 2. rezultāts	<i>Ex-post</i> izvērtējums							1	0,15			1	0,15
- 3. rezultāts	Garantiju fonda finansējums							1	15,3	1	7,2	2	22,5
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7

²² Kā aprakstīts 1.4.2. punktā „Konkrētie mērķi...”.

KOPĒJĀS IZMAKSAS

1 0,05

2 15,45

1 7,2

4 22,7

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	2013. gads ²³	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (skatīt 1.6. punktu)			KOPĀ
Daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA									
Cilvēkresursi	0,030	0,028	0,021	0,010	0,016				0,105
Pārējie administratīvie izdevumi	0,015	0,015	0,010						0,040
Starpsumma – daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
Ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS²⁴									
Cilvēkresursi									
Pārējie administratīvie izdevumi									
Starpsumma – ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS									

KOPĀ	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
-------------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

Vajadzīgās administratīvās apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

²³ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

²⁴ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās „BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2013. gads	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (skatīt 1.6. punktu)		
• Štatu saraksta amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)								
01 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			
XX 01 01 02 (Delegācijas)								
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)								
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)								
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu – FTE)²⁵								
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)								
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA un SNE delegācijās)								
XX 01 04 yy ²⁶	- galvenajā mītnē							
	- delegācijās							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)								
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – tiešā pētniecība)								
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)								
KOPĀ	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	<p>Nodaļas vadītājs: uzraudzīt un pārvaldīt darbību, vienoties par aizdevuma nolīguma pārbaudes ziņojumiem, vadīt pārbaudes apmeklējumus un novērtēt nosacījumu izpildē gūtos panākumus</p> <p>Referents: sagatavot saprašanās memorandu, sazināties ar iestādēm un starptautiskām finanšu iestādēm, sazināties ar neatkarīgiem ekspertiem operatīvā novērtējuma un <i>ex-post</i> izvērtējuma jautājumos, veikt pārbaudes komandējumus, sagatavot Komisijas dienestu ziņojumus un Komisijas procedūras saistībā ar palīdzības pārvaldību.</p>
Ārštata darbinieki	Nav norādīts

²⁵ CA – līgumdarbinieki, LA – vietējie darbinieki, SNE – valstu norīkoti eksperti, INT – pagaidu darbinieki („Intérimaire”), JED – jaunākie eksperti delegācijās (*Jeune Expert en Délégation*).

²⁶ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām „BA” pozīcijām).

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

– Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai.

3.2.5. *Trešo personu iemaksas*

– Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.